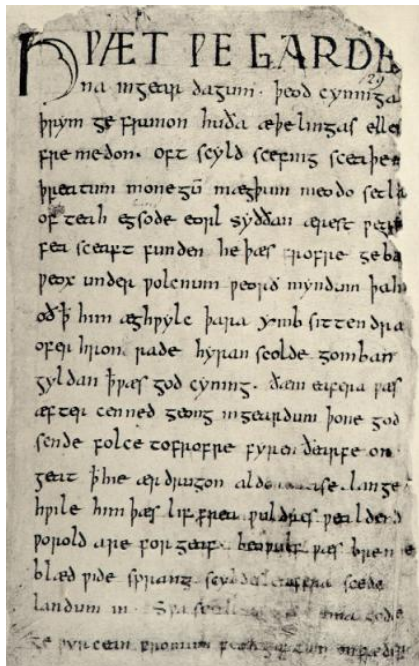




Beowulf



Een van de oudste geschriften is Beowulf. Het is geschreven in Oudengels en speelt zich af in Scandinavië (Denemarken en Zweden). Het is geschreven ergens tussen de 8^e en de 11^e eeuw en bestaat uit 3182 regels. Ondanks dat het niet het oudste gevonden geschrift is, wordt het door velen wel gezien als de basis van de Engelse literatuur. Door wie het geschreven is, is onbekend.

➔ Plaats in tijd

Beowulf is geschreven in het Angelsaksisch, ook wel 'Oudengels' genoemd. Het verwijst naar de twee volken, de Angelen en de Saksen, die samen met de Juten rond de 5^e eeuw na Chr. naar Engeland trokken. Zij waren voornamelijk afkomstig uit de landen die wij nu kennen als Denemarken en Duitsland. Door hun komst werden de oorspronkelijke bewoners, de Britten, verdreven naar de uithoeken van Engeland. Afstammelingen van dit Keltische volk zijn nu nog te vinden in Cornwall, Wales en Schotland.

In Beowulf wordt een verhaal verteld over de voorvaders van de Angelsaksen. Het gaat daarbij om heldhaftige krijgers die dingen konden die anderen niet konden en natuurlijk overwinnen, ook al wordt dat gevolgd door de dood. Mensen hadden een sterk geloof in het (nood)lot.

Beowulf is ook een verhaal dat vertelt over een wereld voor het Christendom. Het verhaal speelt zich af in een heidense wereld. De verteller plaats die gebeurtenissen echter steeds in een christelijke context. Literaire wetenschappers zijn het er nog steeds niet over eens of dit in het oorspronkelijke verhaal zat of dat het later door monniken is toegevoegd.

➔ Beowulf in literaire termen

Beowulf wordt een **episch gedicht** (epic poem) genoemd. Een episch gedicht is een lang verhalend gedicht dat de avonturen en goede daden van een held verteld. Deze held speelt de hoofdrol in het verhaal

In de tijd van Beowulf was lezen en schrijven niet weggelegd voor 'de gewone mens'. Beowulf werd geschreven lang voordat de boekdrukkunst uitgevonden was. Het is daarom ook niet bekend of het geschrift, dat te vinden is in The British Library in Londen, het oorspronkelijke stuk is of een latere versie, opgetekend door monniken.

Het was dus niet zo dat mensen met het geschrift voor hun neus zaten en aan het lezen waren. Deze stukken werden voorgedragen, waarschijnlijk op feesten. Degene die het voordroeg moest het dus uit het hoofd kennen en begeleide zichzelf daarbij waarschijnlijk op een instrument dat lijkt op een luit.

Om het gedicht beter te kunnen onthouden werd gebruik gemaakt van **alliteratie**, een serie woorden of lettergrepen die met dezelfde klank beginnen.

➡ **Beowulf: het verhaal**

Grendel, een trolachtig monster, tiranniseert al jaren Hereot, de grote zaal gebouwd door Hrothgar, die koning van de Denen is. Als Beowulf hiervan hoort, schiet hij, samen met 14 mannen, te hulp. Hij brengt de nacht door in Hereot en als Grendel 's nachts verschijnt en ook Beowulf aan wil vallen, verslaat Beowulf hem in een gevecht. Op een later moment in het verhaal rekt hij ook nog af met de moeder van Grendel.

Aan het eind van het verhaal, als Beowulf al 50 jaar koning der Gauten (Geats) is, moet hij het opnemen tegen een draak. Dit overleeft Beowulf niet. Zijn neef Wiglaf lukt het wel de draak te verslaan en hij wordt de nieuwe koning.